

Ministerstwo
Finansów

GENERALNY INSPEKTOR INFORMACJI FINANSOWEJ

MINISTERSTWO FINANSÓW

Kontrola instytucji obowiązanych, podstawy prawne i zagadnienia praktyczne

ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

tel.: +48 22 123 45 67
fax :+48 22 123 45 67

www.mf.gov.pl

AGENDA

1. Zagadnienia ogólne
2. System Kontroli w ramach przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu
3. Zadania Generalnego Inspektora z zakresu kontroli
4. Analiza oceny ryzyka
5. Środki bezpieczeństwa finansowego
6. Podsumowanie

Ministerstwo
Finansów

PODSTAWA PRAWNA

Ustawa z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu

tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1049

KONTROLOWANIE INSTYTUCJI OBOWIĄZANYCH

Kontrolę przestrzegania przez instytucje obowiązane obowiązków z zakresu przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu sprawują:

- Generalny Inspektor Informacji Finansowej,
- Jednostki nadzorujące, w ramach sprawowanego nadzoru lub kontroli, w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

WYBRANE INSTYTUCJE OBOWIĄZANE

Kontrolę w ramach sprawowanego nadzoru sprawują :

- 1) Prezes Narodowego Banku Polskiego w odniesieniu do podmiotów prowadzących działalność w zakresie wymiany walut,
- 2) Komisja Nadzoru Finansowego w stosunku do m.in. banków, zakładów ubezpieczeń, firm inwestycyjnych, funduszy inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych i Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A.,
- 3) naczelnicy urzędów celnych w stosunku do podmiotów gospodarczych,
- 4) prezesi sądów apelacyjnych w stosunku do notariuszy,
- 5) Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa w stosunku do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych,
- 6) właściwi wojewodowie lub starostowie w stosunku do stowarzyszeń,

.

WYBRANE INSTYTUCJE OBOWIĄZANE

- * banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, banki spółdzielcze,
- * zakłady ubezpieczeń, SKOK-i, domy maklerskie,
- * fundusze inwestycyjne i towarzystwa funduszy inwestycyjnych,
- * notariusze,
- * podmioty prowadzące działalność w zakresie wymiany walut,
- * fundacje,
- * adwokaci wykonujący zawód,
- * radcowie prawni wykonujący zawód poza stosunkiem pracy w urzędach obsługujących organy adm. rządowej i j.s.t.,
- * przedsiębiorcy prowadzący domy aukcyjne, antykwariaty, sprzedaż komisową, pośrednictwo w obrocie nieruchomościami,
- * podmioty prowadzące handel metalami szlachetnymi i półszlachetnymi oraz kamieniami szlachetnymi i półszlachetnymi.

WYBRANE INSTYTUCJE OBOWIĄZANE c.d

- przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarcze przyjmujący płatności za towary w gotówce o wartości ≥ 15.000 euro,
- stowarzyszenia przyjmujące płatności w gotówce o wartości ≥ 15.000 euro.

Kryterium uznania danego podmiotu – przedsiębiorcy za instytucję obowiązaną jest łączne spełnienie warunków:

Posiadanie statusu przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej

Przyjęcie gotówki za towary o wartości równej lub przekraczającej równowartość 15.000 euro, również gdy należność za określony towar jest dokonywana w drodze więcej niż jednej operacji.

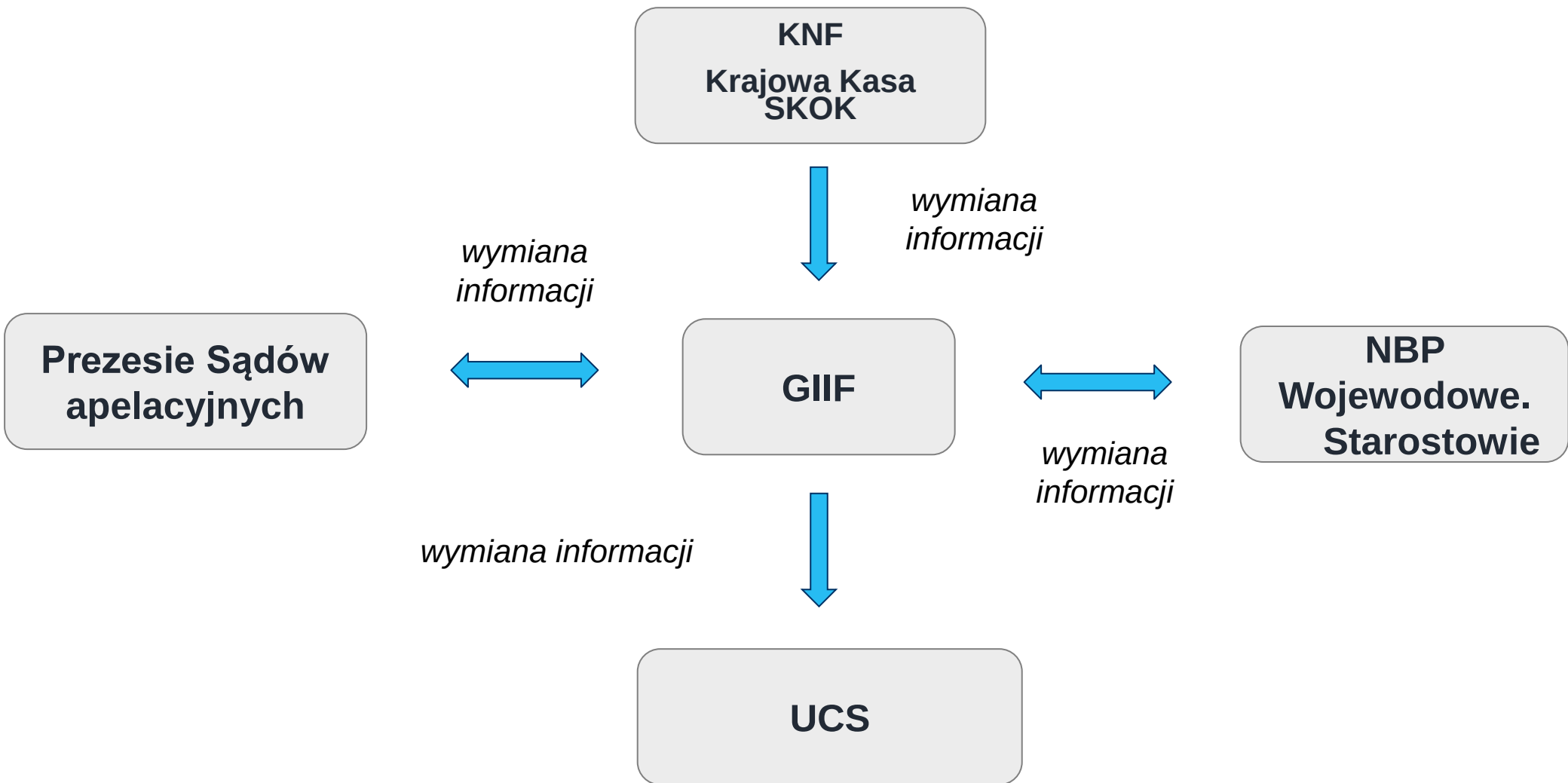
Jednostki współpracujące

1. Jednostki współpracujące – jednostki administracji rządowej i samorządowej oraz inne instytucje, w tym:
 - urzędy skarbowe i urzędy kontroli celno skarbowej,
 - jednostki Służby Celnej,
 - organy ścigania – prokuratura, Policja,
 - Narodowy Bank Polski, Komisja Nadzoru Finansowego, NIK.

Ministerstwo
Finansów

SYSTEM zbierania Informacji od instytucji nadzorujących

Jednostki współpracujące

Pisemna informacja o wynikach kontroli, o której mowa w ust. 3, w zakresie przestrzegania przepisów ustawy,
jest przekazywana Generalnemu Inspektorowi w terminie 14 dni od jej zakończenia.

KONTROLA

Kontrola przeprowadzana przez kontrolerów

Generalnego Inspektora może być prowadzona jako kontrola:

planowana (kompleksowa) - prowadzona na podstawie planu kontroli przygotowanego przez Departament Informacji Finansowej, zatwierdzonego przez Generalnego Inspektora,

doraźna - prowadzona w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, lub na podstawie informacji zewnętrznych uzyskanych w ramach współpracy z innymi podmiotami, poza planem kontroli.

KONTROLA

Kontrolę przeprowadzają pisemnie upoważnieni przez Generalnego Inspektora pracownicy jednostki, po okazaniu legitymacji służbowej kontrolera i pisemnego upoważnienia.

Zgodnie z ustawą kontrolerzy mają prawo do:

- wstępu do obiektów i pomieszczeń instytucji obowiązanej w obecności kontrolowanego,
- wglądu do dokumentów i innych materiałów dowodowych, objętych zakresem kontroli,
- uzyskiwania ich potwierdzonych kopii,
- żądania od pracowników instytucji obowiązanej ustnych i pisemnych wyjaśnień, w zakresie prowadzonej kontroli.

KONTROLA

- Kontrolerzy, w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych, korzystają z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.
- Kontroler jest upoważniony do swobodnego poruszania się po terenie instytucji obowiązanej bez obowiązku uzyskania przepustki oraz nie podlega kontroli osobistej.
- Na ustne lub pisemne żądanie kontrolera pracownicy instytucji kontrolowanej zobowiązani są do przekazania potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii dokumentów i innych materiałów dowodowych, stanowiących przedmiot kontroli.

KONTROLA – ASPEKTY PRAKTYCZNE

W trakcie kontroli w instytucji obowiązanej, kontrolerzy koncentrują się w szczególności na sprawdzeniu następujących zagadnień:

- 1) Wyznaczenie osób odpowiedzialnych za realizację obowiązków określonych w ustawie,
- 2) Ustalenie i analiza wewnętrznej procedury w zakresie objętym ustawą,
- 3) Analiza oceny ryzyka klienta w celu zastosowania odpowiednich środków bezpieczeństwa finansowego,
- 4) Zastosowanie środków bezpieczeństwa finansowego (przechowywanie informacji),
- 5) Dokumentowanie wyników bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji,
- 6) Prowadzenie rejestru transakcji – powyżej 15.000 euro, powiązanych, podejrzanych (terminy rejestracji transakcji i przekazywania danych z rejestru Generalnemu Inspektorowi,
- 7) Zapewnienie udziału w szkoleniach.

KONTROLA – ASPEKTY PRAKTYCZNE

- W terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli Dyrektor Departamentu Informacji Finansowej, przedstawia w protokole pokontrolnym kierownikowi instytucji obowiązanej lub upoważnionej przez niego osobie, wyniki przeprowadzonej kontroli.
- Po zakończeniu czynności kontrolnych Dyrektor Departamentu Informacji Finansowej może zwrócić się do instytucji kontrolowanej o złożenie na piśmie dodatkowych wyjaśnień w zakresie stwierdzonych nieprawidłowości.
- Protokół pokontrolny zawiera ustalenia stanu faktycznego, ocenę kontrolowanej działalności, a w niej stwierdzone nieprawidłowości i wskazanie osób za nie odpowiedzialnych oraz wnioski zmierzające do usunięcia nieprawidłowości.

KONTROLA – ASPEKTY PRAKTYCZNE

Kierownik instytucji obowiązanej lub upoważniona przez niego osoba ma prawo zgłoszenia umotywowanych zastrzeżeń co do ustaleń zawartych w protokole pokontrolnym w terminie 14 dni.

Po rozpatrzeniu zastrzeżeń Generalny Inspektor przekazuje na piśmie swoje stanowisko zgłaszającemu zastrzeżenia w terminie 30 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ADMINISTRACYJNA I KARNA

Stwierdzone nieprawidłowości w związku z kontrolą zarówno Generalnego Inspektora jak i jednostek współpracujących stanowią podstawę:

- Do nałożenia kary pieniężnej na podstawie przepisów kpa:
 - 100.000 zł brak szkoleń,
 - 750.000 zł pozostałe nieprawidłowości wymienione w ustawie.

Odpowiedzialność administracyjna.

- Do złożenia zawiadomienia do prokuratury z tytułu niedopełnienia wymienionych w ustawie obowiązków. **Odpowiedzialność karna.**

KONTROLA – NIEPRAWIDŁOWOŚCI

Najczęściej stwierdzanymi nieprawidłowościami w instytucjach obowiązanych są:

Braki natury formalnej:

- brak wyznaczenia osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązków ustawowych,
- niedostosowanie wewnętrznych procedur do wymogów ustawy lub rodzaju prowadzonej działalności

Nieprawidłowości merytoryczne:

- brak rejestracji transakcji, rejestracja transakcji po terminie,
- przesłanie do Generalnego Inspektora transakcji po terminie,
- brak udokumentowania wyników bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji,
- brak analizy oceny ryzyka klienta,
- niestosowanie środków bezpieczeństwa finansowego,
- nieprzechowywanie przez wymagany okres informacji uzyskanych w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego,
- brak szkoleń pracowników instytucji obowiązanych z zakresu przepisów ustawy.

2. WEWNĘTRZNA PROCEDURA

Art.10a ust. 2 ustawy - wewnętrzna procedura powinna w szczególności zawierać określenie:

- sposobu analizy i oceny ryzyka,
- sposobu wykonania środków bezpieczeństwa finansowego,
- rejestracji transakcji,
- przekazywania informacji o transakcjach Generalnemu Inspektorowi,
- procedury wstrzymania transakcji,
- blokady rachunku i zamrażania wartości majątkowych,
- sposób przyjmowania oświadczeń PEP, o ile są przyjmowane,
- sposób przechowywania informacji

1. OSOBA ODPOWIEDZIALNA

Lp.	Instytucja obowiązana	Osoba odpowiedzialna
1.	Kapitałowe spółek handlowe, banki spółdzielcze lub państwowe	członek zarządu wyznaczony przez zarząd
2.	Oddziały banków zagranicznych lub instytucji kredytowych	dyrektor oddziału
3.	Instytucje obowiązane wykonujące działalność jednoosobowo	osoba wykonując tę działalność

Rejestr transakcji

- Art. 8 ust. 1 *ustawy*, instytucja obowiązana przeprowadzająca transakcję, której wartość przekracza 15000 euro, ma obowiązek zarejestrować taką transakcję również w przypadku, gdy jest ona przeprowadzana za pomocą więcej niż jednej operacji, których okoliczności wskazują, że są one ze sobą powiązane i zostały podzielone na operacje o mniejszej wartości z zamiarem uniknięcia obowiązku rejestracji.
- Zgodnie z par. 2 ust.2 rozporządzenia MF z dnia 21 września 2001r. w sprawie określenia wzoru rejestru transakcji, sposobu jego prowadzenia oraz trybu dostarczania danych z rejestru Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej (Dz.U. Nr 113, poz.1210)– dane do rejestru wprowadza się bezzwłocznie, nie później jednak niż następnego dnia roboczego po zrealizowaniu transakcji,
- Zgodnie z art.12 ust.2 *ustawy*, informacje o transakcjach powyżej 15.000 euro należy przekazać do Generalnego Inspektora w terminie 14 dni po upływie każdego miesiąca kalendarzowego. Natomiast informacje o transakcjach podejrzanych niezwłocznie.

Ocena analizy ryzyka

Instytucje obowiązane stosują wobec swoich klientów środki bezpieczeństwa finansowego.

Zakres stosowania jest określany na podstawie oceny ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, zwanej dalej „oceną ryzyka”, dokonanej w wyniku analizy, z uwzględnieniem w szczególności:

rodzaju klienta,
stosunków gospodarczych,
produktów lub transakcji.

Przeprowadzenie analizy ryzyka w celu zastosowania odpowiednich środków bezpieczeństwa finansowego

Wszystkie instytucje obowiązane powinny zaklasyfikować swoich klientów do odpowiednich grup ryzyka.

Liczbę tych grup każda instytucja obowiązana określa indywidualnie mając na uwadze charakter prowadzonej działalności gospodarczej oraz kryteria, o których mowa w art. 10a ust. 3 *ustawy*.

3. OCENA ANALIZY RYZYKA

KRYTERIA

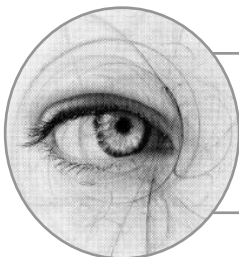
EKONOMICZNE

GEOGRAFICZNE

PRZEDMIOTOWE

BEHAWIORALNE

Przeprowadzenie analizy ryzyka w celu zastosowania odpowiednich środków bezpieczeństwa finansowego

Instytucja obowiązana ma obowiązek uzyskiwania informacji dotyczących celu i zamierzonego przez klienta charakteru stosunków gospodarczych.

"Stosunki gospodarcze" ustawa definiuje, jako relacje instytucji obowiązanych z klientem związane z działalnością gospodarczą, w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, ze zm.), które w chwili ich nawiązywania rokują długotrwałą współpracę.

Przeprowadzenie analizy ryzyka w celu zastosowania odpowiednich środków bezpieczeństwa finansowego

W niektórych wypadkach klienci sami przedstawiają potrzebne informacje, niemniej jednak mogą wystąpić sytuacje (zwłaszcza w odniesieniu do klientów zakwalifikowanych do wyższych grup ryzyka), w których instytucja obowiązana będzie musiała uzyskać dodatkowe informacje na temat klienta takie np., jak:

- natura i szczegóły prowadzonej działalności gospodarczej,
- źródła pochodzenia środków wykorzystywanych do przeprowadzania transakcji,
- wyciągi z obrotów na rachunkach w innych instytucjach finansowych, sprawozdania finansowe, księgi rachunkowe itp.

Przeprowadzenie analizy ryzyka w celu zastosowania odpowiednich środków bezpieczeństwa finansowego

Program „Poznaj swojego klienta”, obejmuje przede wszystkim kwestie związane z identyfikacją klientów (identyfikacja prawdziwej tożsamości klienta – beneficjent rzeczywisty) oraz monitoringiem rachunków i transakcji.

Zasady postępowania instytucji obowiązanej w przypadku pojawienia się wątpliwości, czy transakcje dokonywane przez klienta realizowane są rzeczywiście w jego własnym imieniu oraz, czy mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu.

4. ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA FINANSOWEGO

Środki bezpieczeństwa finansowego są stosowane w szczególności:

- 1) przy zawieraniu umowy z klientem;
- 2) przy przeprowadzaniu transakcji z klientem, z którym instytucja obowiązana uprzednio nie zawarła umowy, której równowartość przekracza 15.000 euro, bez względu na to czy transakcja jest przeprowadzona jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, których okoliczności wskazują, że są one ze sobą powiązane;
- 3) gdy istnieje podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu bez względu na wartość transakcji, formę organizacyjną oraz rodzaj klienta;
- 4) gdy zachodzi wątpliwość czy otrzymane wcześniej dane identyfikacyjne klienta są prawdziwe lub pełne.

Środki bezpieczeństwa finansowego

- 1) identyfikacji klienta i weryfikacji jego tożsamości na podstawie dokumentów lub informacji publicznie dostępnych;
- 1) podejmowaniu czynności, z zachowaniem należytej staranności, w celu identyfikacji beneficjenta rzeczywistego i stosowaniu uzależnionych od oceny ryzyka odpowiednich środków weryfikacji jego tożsamości w celu uzyskania przez instytucję obowiązującą danych dotyczących tożsamości beneficjenta rzeczywistego, w tym ustalaniu struktury własności i zależności klienta;

Środki bezpieczeństwa finansowego

- 3) uzyskiwaniu informacji dotyczących celu i zamierzonego przez klienta charakteru stosunków gospodarczych;
- 4) bieżącym monitorowaniu stosunków gospodarczych z klientem, w tym badaniu przeprowadzanych transakcji w celu zapewnienia, że przeprowadzane transakcje są zgodne z wiedzą instytucji obowiązanej o kliencie i profilu jego działalności oraz z ryzykiem, a także, w miarę możliwości, badaniu źródła pochodzenia wartości majątkowych oraz bieżącym aktualizowaniu posiadanych dokumentów i informacji.

Środki bezpieczeństwa finansowego identyfikacja

„w przypadku osób fizycznych i ich przedstawicieli – ustalenie i zapisanie cech dokumentu stwierdzającego na podstawie odrębnych przepisów tożsamość osoby, a także imienia, nazwiska, obywatelstwa oraz adresu osoby dokonującej transakcji, a ponadto numeru PESEL lub daty urodzenia w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, lub numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość cudzoziemca, lub kodu kraju w przypadku przedstawienia paszportu”,

Środki bezpieczeństwa finansowego identyfikacja

„w przypadku osób prawnych – zapisanie aktualnych danych z wyciągu z rejestru sądowego lub innego dokumentu, wskazującego nazwę (firmę), formę organizacyjną osoby prawnej, siedzibę i jej adres, numer identyfikacji podatkowej, a także imienia, nazwiska i numeru PESEL lub daty urodzenia w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, osoby reprezentującej tę osobę prawną”,

Środki bezpieczeństwa finansowego identyfikacja

„w przypadku jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – zapisanie aktualnych danych z dokumentu wskazującego nazwę, formę organizacyjną, siedzibę i jej adres, numer identyfikacji podatkowej, a także imienia, nazwiska i numeru PESEL lub daty urodzenia w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, osoby reprezentującej tę jednostkę”.

Środki bezpieczeństwa finansowego identyfikacja

1. W przypadku zaistnienia stosunków pośrednictwa lub zlecenia zadań podmiotom zewnętrznym na podstawie umowy pomiędzy instytucją obowiązaną a podmiotami zewnętrznymi, których nie obejmują przepisy ustawy,

jakiegokolwiek zobowiązania w zakresie zwalczania prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu obciążające tych pośredników lub dostawców usług mogą wynikać wyłącznie z umowy, a nie z przepisów ustawy.

Za przestrzeganie przepisów ustawy odpowiedzialna jest instytucja obowiązana.

Środki bezpieczeństwa finansowego weryfikacja

2. Weryfikacja tożsamości klienta oraz rzeczywistego beneficjenta polega na sprawdzeniu i potwierdzeniu danych, i następuje przed zawarciem umowy z klientem lub przed przeprowadzeniem transakcji.

Tożsamość klienta powinna być zweryfikowana na podstawie dokumentów, danych lub informacji pochodzących z wiarygodnego i niezależnego źródła. Sposób zweryfikowania tożsamości rzeczywistego beneficjenta powinien być uzależniony od ustalonego dla danego klienta poziomu ryzyka prania pieniędzy.

Środki bezpieczeństwa finansowego identyfikacja

Identyfikacja dotyczy także stron transakcji niebędących klientami i obejmuje ustalenie i zapisanie ich nazwy (firmy) lub imienia i nazwiska oraz adresu, w zakresie, w jakim dane te instytucja obowiązana może ustalić przy zachowaniu należytej staranności.

Środki bezpieczeństwa finansowego – beneficjent rzeczywisty

Ustalenie struktury własności i zależności klienta.

W pierwszej kolejności należy ustalić strukturę właścicielską.

Działania polegające na ustalaniu struktury własności klienta, które zatrzymują się na osobie prawnej, nie są działaniami podejmowanymi z zachowaniem należytej staranności, instytucja obowiązana powinna podjąć dalsze działania.

BENEFICJENT RZECZYWISTY = OSOBA FIZYCZNA LUB OSOBY FIZYCZNE

Środki bezpieczeństwa finansowego – beneficjent rzeczywisty

W przypadku, gdy podjęte zostały odpowiednie kroki, a mimo to niemożliwe jest ustalenie struktury własności klienta lub podjęte czynności doprowadzą do ustalenia, że nie istnieją osoby spełniające przesłanki z art. 2 pkt 1a) lit. b) ustawy (np. udziały w kliencie będącym spółką z ograniczoną odpowiedzialnością posiada 5 osób fizycznych – każdy po 20 %),

instytucja obowiązana - w celu identyfikacji beneficjenta rzeczywistego - może ustalić i zapisać dane identyfikacyjne osób fizycznych, które sprawują kontrolę nad klientem, np. osób fizycznych wchodzących w skład Zarządu i/lub Rady

4. ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA FINANSOWEGO

Identyfikacja	beneficjenta	rzeczywistego	obejmuje	ustalenie
i zapisanie:				
✓ imienia i nazwiska				
✓ adresu				
✓ innych danych identyfikacyjnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1, w zakresie w jakim instytucja obowiązana może je ustalić				

Weryfikacja beneficjenta rzeczywistego polega na sprawdzeniu i potwierdzeniu jego danych identyfikacyjnych

Środki bezpieczeństwa finansowego – badanie stosunków gospodarczych

3. Realizacja powyższego obowiązku powinna prowadzić do zrozumienia przez instytucję obowiązana celu stosunków gospodarczych i związanego z nim charakteru realizowanych przez klienta transakcji.

4. ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA FINANSOWEGO

- 4) bieżące monitorowanie stosunków gospodarczych z klientem, w tym badanie przeprowadzanych transakcji w celu zapewnienia, że:
- ✓ przeprowadzane transakcje są zgodne z wiedzą instytucji obowiązanej o kliencie i profilu jego działalności oraz z ryzykiem, a także,
 - ✓ w miarę możliwości, badaniu źródła pochodzenia wartości majątkowych oraz bieżącym aktualizowaniu posiadanych dokumentów i informacji.

Środki bezpieczeństwa finansowego – monitoring

Bieżące monitorowanie transakcji realizowanych przez klienta ma na celu niezwłoczne identyfikowanie przez instytucję obowiązującą transakcji odbiegających od "profilu transakcyjnego" klienta.

Jeżeli nie można racjonalnie wyjaśnić aktywności klienta może to oznaczać proceder prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.

Środki bezpieczeństwa finansowego monitoring

Zasadnicze znaczenie w procesie monitorowania transakcji ma:

- identyfikowanie transakcji niejasnych (budzących wątpliwości) w celu dalszego wzmożonego monitorowania aktywności klienta mającego na celu potwierdzenie lub wykluczenie podejrzeń o pranie pieniędzy lub finansowanie terroryzmu,
- powiadamianie o wystąpieniu wątpliwości osób odpowiedzialnych w instytucji obowiązanej za przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu,
- podejmowanie przez osoby odpowiedzialne decyzji co do dalszego sposobu postępowania z transakcjami budzącymi wątpliwości.

Środki bezpieczeństwa finansowego monitoring

Badanie, w miarę możliwości, źródeł pochodzenia wartości majątkowych jest jednym z obowiązków nałożonych przepisami ustawy na instytucje obowiązane.

Zasady dążenia do ustalania źródeł pochodzenia wartości majątkowych, powinny być adekwatne do rodzaju działalności prowadzonej przez instytucję obowiązaną oraz kategorii ryzyka, jakie przypisano danemu klientowi.

Szczególnie wnikliwemu badaniu źródeł pochodzenia wartości majątkowych należy poddawać klientów zaklasyfikowanych do najwyższych grup ryzyka.

Analiza transakcji

Instytucje obowiązane prowadzą bieżącą analizę przeprowadzanych transakcji.
Wyniki analiz powinny być dokumentowane w formie papierowej lub elektronicznej.
Celem analizy transakcji jest typowanie transakcji podejrzanych
Analiza dotyczy wszystkich transakcji realizowanych przez instytucje obowiązaną.
Wyniki analiz przechowywane są przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zostały przeprowadzone. -

Zapewnienia udziału pracowników w programie szkoleniowym.

Art. 10a ust. 4 *ustawy*, instytucje obowiązane zapewniają udział pracowników, wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w instytucji obowiązanej, w programach szkoleniowych dotyczących tych obowiązków.

GIIF udostępnił dla instytucji obowiązanych bezpłatny kurs e-learningowy.

Realizacja zaleceń pokontrolnych

W trakcie kontroli kontrolerzy sprawdzają czy wcześniej miała miejsce kontrola z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu.

Jeżeli w trakcie takiej kontroli stwierdzono nieprawidłowości i wydano zalecenia mające na celu dostosowanie działalności do przepisów ustawy, kontrolerzy sprawdzają w jaki sposób zostały zrealizowane wydane zalecenia.

Ministerstwo
Finansów

DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ

Maria Gdula-Matyjasik
Ministerstwo Finansów
Departament Informacji Finansowej
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Tel: (22) 694-30-60
Fax: (22) 694-54-50
E-mail: sekretariat.if@mf.gov.pl